

DNEVNA PRIPREMA ZA VJERONAČNI SAT

I. OPĆI PODATCI O VJERONAČNOM SATU

Škola: OŠ „Hugo Badalić“ Slavonski Brod

Razred: 7.

Vjeroučiteljica: Martina Trgovčević

Nastavna cjelina: VII. TAJNA SMRTI I KRŠĆANSKA VJERA U VJEČNI ŽIVOT

Nastavna tema: Živimo u vjeri, nadi i ljubavi

Nastavna jedinica: 69. **Ususret kršćanskoj nadi**

Ključni pojmovi: krjepost, nada (ufanje), grijesi protiv krjeposti

Tip sata: obrada

CILJ: učenik će prepoznati, u ovozemaljskom životu, da je nebesko kraljevstvo konačni smisao i cilj kojem se istinski trebamo nadati.

ISHODI:

Obrazovni / kognitivni: - objasniti pojam „krjepost“

- učenik će razlikovati nadu, kao bogoslovnu krjepost, u odnosu na ovozemaljski smisao pojma „nada“

- učenik će definirati grijeh protiv ove krjeposti

Odgojni / afektivni: - učenik će zauzeti pozitivan stav prema životu i svakoj poteškoći koju susretne

- učenik će prepoznati da je Kristovo uskrsnuće jamstvo našeg uskrsnuća

Funkcionalni / djelatni: - učenik će biti spreman pomagati i tješiti one koji su pali u očaj

- učenik će likovno izraziti simbol nade i napisati one aktivnosti koje potiču nadu i one koji ju sputavaju

Metodički sustav: kombinirani, predavačko- interpretacijski

Oblici rada: individualni, frontalni

Aktivnosti učenika: slušanje, čitanje, pisanje, crtanje, rješavanje radnog listića

Nastavne metode: molitveno izražavanje, vizualne metode (promatranje fotografije iz udžbenika), verbalne metode (razgovor, pripovijedanje, čitanje), stvaralačko izražavanje (likovno i glazbeno)

Nastavna sredstva: vizualna (fotografija iz udžbenika), tekstualna (Sveto pismo, udžbenik, Nastavni plan i program katoličkog vjeronauka, radni listići)

Nastavna pomagala: bilježnica, ploča, kreda

Korelacija: a) međupredmetna: likovna kultura (likovno izražavanje sidra), hrvatski jezik (interpretativno čitanje teksta)

b) unutarpredmetna 1. razred „Isus je uskrsnuo i živi“ (razgovaramo o tome da je Isusova smrt na križu prijelaz u vječni život kojem se i kršćani nadaju)

2. razred „Naši pokojnici žive“ (razgovor o onima koji više nisu s nama na zemlji, a žive u nebeskom kraljevstvu kojem se nadamo i kojem težimo)

Plan ploče:

Ususret kršćanskoj nadi

Krjepost – postojanost, volja, raspoloženje, pozitivnost

Nada - bogoslovna krjeposti

- čeznuti za nebeskim kraljevstvom i vječnim životom

Smrt - prijelaz u vječni život

Očaj i preuzetost – grijesi protiv nade

Pitanja za provjeru ishoda: 1. Objasnite pojam „krjepost“.

2. Po čemu se „nada“ kao bogoslovna krjepost razlikuje od općenitog pojma nade?

3. Definiraj grijeh protiv ove krjeposti.

4. Kakav stav treba zauzeti čovjek prema poteškoćama?

5. Tko je najveći dokaz da ćemo i mi nakon smrti živjeti s Bogom?

Izvori za pripremanje nastavnika: udžbenik „Zajedno u ljubavi“, Sveto pismo, Nastavni plan i program katoličkog vjeronauka za osnovnu školu, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta, Zagreb, 2006.; internetska stranica: <http://adventisti-bistra.com/pomaganje/320-utjeha-u-alosti.html>, „Snagom duha“, katehetski priručnik, KS, ZG, 2001.

Izvori za pripremanje učenika: udžbenik „Zajedno u ljubavi“

II. GLOBALNA STRUKTURA SATA

1. Molitveni početak

2. Motivacija

3. Najava teme

4. Obrada teme

5. Sinteza

6. Aktualizacija

7. Molitveni završetak

III. TIJEK SATA

1. Molitveni početak

Oče naš...

„A Bog, izvor nade, neka vam dadne potpunu radost i mir u vjeri da napredujete u nadi snagom Duha Svetoga.“ (Rim 8, 24-25.)

U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani! (Rim 12, 12.)

2. Motivacija

Što za vas znači pojam „nada“?

Čemu se vi, kao učenici sedmog razreda, nadate?

Učenici će poslušati slučaj Roberta oboljelog od teške bolesti.

NADA KADA NADE VIŠE NEMA

U trideset osmoj godini života, Robert je osjetio čudne bolove u leđima. Nastavio je raditi kao i prije, misleći kako je to neka prolazna pojava. Međutim, prošlo je nekoliko dana a bolovi nisu prestajali, tako da se morao obratiti liječniku. Vrlo se iznenadio kad su ispitivanja pokazala kako se na lijevom plućnom krilu razvio tumor. Liječnik je predložio zračenje. Robert je prihvatio, nadajući se da će ozdraviti. Nažalost, ta se nada nije ostvarila: zloćudni tumor se počeo širiti.

Izvršena je operacija. U prvi mah je izgledalo kako će sve biti dobro. Robert je napustio bolnicu. Prošlo je neko vrijeme, a onda se tumor pojavio na desnoj strani pluća. Bolest je brzo napredovala i liječnici su obavijestili Robertovu suprugu neka se pripremi za najgore. Robert je imao dvoje djece — od sedam i od pet godina. Majka im je rekla kako je tati ponovno pozlilo i da mora u bolnicu. U kući je zavladao tuga. Žalosti se uskoro pridružila i oskudica. Robert već dugo nije radio i sredstava je bilo sve manje i manje. U svim ovim nevoljama Robertu i njegovoj supruzi, iskrenim kršćanima, Biblija je bila izvor utjehe i ohrabrenja.

Njihova se vjera nije kolebala; naprotiv — još su se s većim povjerenjem oslonili na Božja obećanja, na Njegovu pomoć i zaštitu. U bolnici je Robert ponovno proveo sedam tjedana, a onda je bio otpušten kući. Osjećao je kako se njegova životna borba bliži kraju. S kolikom je nježnošću promatrao svoju djecu, znajući da će se za kratko vrijeme morati rastati! Duboko se radovao trenucima koje je provodio s djecom, kad im je mogao pričati o nebeskom Ocu, davati im svoje posljednje očinske savjete — onako kako su ga ona, tako malena i neiskusna, mogla razumjeti. Nekoliko dana kasnije zatražio je da ga posjete njegovi roditelji. Sa svima je razgovarao s mnogo ljubavi, znajući da im je to posljednji susret. Na kraju je zamolio suprugu da mu dovede djecu. Nije uspijevao zadržati suze. Posljednji zagrljaj, posljednje riječi: “Slušajte mamu, budite uvijek vjerni Bogu, i vidjet ćemo se opet!” Ostao je sam. Nakon nekoliko sati smrt je tiho došla, i Robert je utonuo u posljednji san. Borba je završena! Kao kršćani, Robert i njegova supruga oslanjali su se na Boga, a Njegova Riječ im je bila izvor nade i hrabrosti. Svoje su molitve uvijek završavali riječima: “Neka bude volja Tvoja, Gospodine Isuse!” Imali su nepokolebljivo povjerenje u Božje vodstvo. Kad su vidjeli da se rastanak približava, govorili su o **blaženoj nadi**, i tješili se Kristovim obećanjem da će ponovno doći i uskrisiti u novi život one koji su Mu bili vjerni do kraja. Iako je svaki rastanak težak, ipak daleko lakše pada onima koji vjeruju u Kristov dolazak u slavi i **nadaju** se vječnom životu o kome je pri svršetku svoje životne borbe govorio i apostol Pavao: “Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru sačuvao. Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj Dan dati Gospodin, pravedni sudac, i ne samo meni nego i svima koji budu željeli Njegov dolazak.” (2. Timoteju 4,7.8) Prijatelji moji, imate li i vi tu nadu? Ako je dosad niste imali, potražite je u Bibliji, jer je u njoj ponuđena.

3. Najava teme

S učenicima razgovaram o Robertovoj bolesti i o njegovoj volji za životom.

Iz ovog slučaja, uočili smo da nada usmjerava čovjeka prema Bogu. Ona se ne odnosi samo na vjeru u dobru ocjenu, sretan brak i ostalo čemu čovjek teži ovdje na zemlji. Nadati se znači vjerovati da ćemo nakon smrti biti u zajedništvu s Bogom i da ćemo vječno živjeti. Nada je bogoslovna krjepost o kojoj ćemo danas razmišljati.

4. Obrada teme

Netko od učenika će pročitati tekst iz udžbenika na str. 163. i 164.

Nada je darovana čovjeku kao Božji milosni dar. Nazivamo ju i ufanje i po njoj čeznemo za nebeskim kraljevstvom. Ono je naša konačna sreća. Kršćani se nadaju da smrt nije njihova zadnja točka života, nego prijelaz u vječno zajedništvo s Bogom.

Krist je uskrsnuo i time nam dao živi dokaz našeg uskrsnuća. Mi sami, svojom voljom, moramo biti spremni prihvatiti taj milosni Božji dar nade. Čovjeku je prirodno nadati se.

Dva grijeha protiv ove krjeposti su **očaj** i **preuzetnost**.

Očaj znači da čovjek nema nade da će ga Bog spasiti, a preuzetnost se odnosi na vlastito uvjerenje da ćemo se spasiti bez Boga.

Molitva je najbolja hrana za rast naše nade!

5. Sinteza

Učenici će dobiti radni listić.

..... je trajno i postojano raspoloženje činiti dobro.

Osim vjere, druga bogoslovna krjepost koju smo dobili na dar, jest.....

Simbol nade jest !

Nada je krjepost po kojojza kraljevstvom i
..... kao svojom konačnom srećom.

Dva grijeha protiv ove krjeposti su: i

6. Aktualizacija

Učenici će u svoju bilježnicu nacrtati **sidro** i oko njega sve ono što može potaknuti i hraniti našu nadu kako bi ona prerasla u nadu u vječni život s Bogom, ali i što može negativno utjecati na rast naše nade.

(Npr. moliti se, ljubiti bližnje, tješiti bližnje, smješiti se, prenositi vedro raspoloženje, činiti dobra djela.....ili ljutnja, srdžba, negativne misli, oslanjanje samo na sebe, mržnja.....)

7. Molitveni završetak

Zašto sam čovjek nade?

Zato što vjerujem da je Bog nov svakim jutrom, da i u ovom trenutku stvara svijet...

Ja sam čovjek nade, ne zbog ljudski razloga...nego jednostavno jer vjerujem da je Duh Sveti na djelu u Crkvi i u svijetu..

Nadati se – to je dužnost, a ne luksuz.

Nadati se – to ne znači sanjariti, upravo obratno: nadom ćemo snove preobraziti u stvarnost.

(L. J. SUENENS, kardinal, nadbiskup.)

IV. KRITIČKI OSVRT

V. PRILOZI

Prilog 1. Molitveni početak

„A Bog, izvor nade, neka vam dadne potpunu radost i mir u vjeri da napredujete u nadi snagom Duha Svetoga.“ (Rim 8, 24-25.)

U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani! (Rim 12, 12.)

Prilog 2. Motivacija

NADA KADA NADE VIŠE NEMA

U trideset osmoj godini života, Robert je osjetio čudne bolove u leđima. Nastavio je raditi kao i prije, misleći kako je to neka prolazna pojava. Međutim, prošlo je nekoliko dana a bolovi nisu prestajali, tako da se morao obratiti liječniku. Vrlo se iznenadio kad su ispitivanja pokazala kako se na lijevom plućnom krilu razvio tumor. Liječnik je predložio zračenje. Robert je prihvatio, nadajući se da će ozdraviti. Nažalost, ta se nada nije ostvarila: zloćudni tumor se počeo širiti.

Izvršena je operacija. U prvi mah je izgledalo kako će sve biti dobro. Robert je napustio bolnicu. Prošlo je neko vrijeme, a onda se tumor pojavio na desnoj strani pluća. Bolest je brzo napredovala i liječnici su obavijestili Robertovu suprugu neka se pripremi za najgore. Robert je imao dvoje djece — od sedam i od pet godina. Majka im je rekla kako je tati ponovno pozlilo i da mora u bolnicu. U kući je zavladao tuga. Žalosti se uskoro pridružila i oskudica. Robert već dugo nije radio i sredstava je bilo sve manje i manje. U svim ovim nevoljama Robertu i njegovoj supruzi, iskrenim kršćanima, Biblija je bila izvor utjehe i ohrabrenja.

Njihova se vjera nije kolebala; naprotiv — još su se s većim povjerenjem oslonili na Božja obećanja, na Njegovu pomoć i zaštitu. U bolnici je Robert ponovno proveo sedam tjedana, a onda je bio otpušten kući. Osjećao je kako se njegova životna borba bliži kraju. S kolikom je nježnošću promatrao svoju djecu, znajući da će se za kratko vrijeme morati rastati! Duboko se radovao trenucima koje je provodio s djecom, kad im je mogao pričati o nebeskom Ocu, davati im svoje posljednje očinske savjete — onako kako su ga ona, tako malena i neiskusna, mogla razumjeti. Nekoliko dana kasnije zatražio je da ga posjete njegovi roditelji. Sa svima je razgovarao s mnogo ljubavi, znajući da im je to posljednji susret. Na kraju je zamolio suprugu da mu dovede djecu. Nije uspijevao zadržati suze. Posljednji zagrljaj, posljednje riječi: “Slušajte mamu, budite uvijek vjerni Bogu, i vidjet ćemo se opet!” Ostao je sam. Nakon nekoliko sati smrt je tiho došla, i Robert je utonuo u posljednji san. Borba je završena! Kao kršćani, Robert i njegova supruga oslanjali su se na Boga, a Njegova Riječ im je bila izvor nade i hrabrosti. Svoje su molitve uvijek završavali riječima: “Neka bude volja Tvoja,

Gospodine Isuse!” Imali su nepokolebljivo povjerenje u Božje vodstvo. Kad su vidjeli da se rastanak približava, govorili su o **blaženoj nadi**, i tješili se Kristovim obećanjem da će ponovno doći i uskrisiti u novi život one koji su Mu bili vjerni do kraja. Iako je svaki rastanak težak, ipak daleko lakše pada onima koji vjeruju u Kristov dolazak u slavi i **nadaju** se vječnom životu o kome je pri svršetku svoje životne borbe govorio i apostol Pavao: “Plemenitu sam borbu izvojevao, trku dovršio, vjeru sačuvao. Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj Dan dati Gospodin, pravedni sudac, i ne samo meni nego i svima koji budu željeli Njegov dolazak.” (2. Timoteju 4,7.8) Prijatelji moji, imate li i vi tu nadu? Ako je dosad niste imali, potražite je u Bibliji, jer je u njoj ponuđena.

Prilog 3. Radni listić

Učenici će dobiti radni listić.

..... je trajno i postojano raspoloženje činiti dobro.

Osim vjere, druga bogoslovna krjepost koju smo dobili na dar, jest.....

Simbol nade jest !

Nada je krjepost po kojojza kraljevstvom i
..... kao svojom konačnom srećom.

Dva grijeha protiv ove krjeposti su: i

Prilog 4. Molitveni završetak

Zašto sam čovjek nade?

Zato što vjerujem da je Bog nov svakim jutrom, da i u ovom trenutku stvara svijet...

Ja sam čovjek nade, ne zbog ljudski razloga...nego jednostavno jer vjerujem da je Duh Sveti na djelu u Crkvi i u svijetu..

Nadati se – to je dužnost, a ne luksuz.

Nadati se – to ne znači sanjariti, upravo obratno: nadom ćemo snove preobraziti u stvarnost.

(L. J. SUENENS, kardinal, nadbiskup.)

